

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

■ "סיפורי מעשיות משנים קדמוניות"

ספרו של רבינו הקדוש "סיפורי מעשיות" הוא לרבים כספר החתום. מעשיות אלו כמעט ואין מי שישוג את עומק פשרן. אך ניתנה הרשות לכל, להוציא מהם רמזים לעבודת ה' ולהתעורר על ידן מהשינה, כפי שהגדיר זאת רבינו. זמינו בחסדי ה' בימים אלה, להוסיף למערכת השמע 'אוצרות ברסלב' את שיעוריו הנפלאים של הרה"ח ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א על כל ספר 'סיפורי מעשיות' – להאיר לארץ ולדרים עליה.

להאנה לשיעורים, חיגו 02-99-50000, היכנסו לשפת האדישי והקישו: 221
כמו כן ניתן להאזין לשיעור חי משיעוריו הקבועים של הרב קיוואק הנמסרים מדי שבוע בימים ד' וה'.

■ הפצת אורו של מוהרנ"ת

'מכון בשן' אשר ידו רב לו בהדפסת ספרי ברסלב ברוב פאר והפצתם במחיר הקרן, יוצא עתה במבצע מיוחד, המזלג הדפסת 1000 סטים מהספר 'ליקוטי הלכות' אשר ימכרו במחיר מסובסד, כאשר כל הסטים ימכרו בהזמנה מראש למפיצים, וכל תרומה שתתקבל במכון תזויל את עלות הספרים.

המחיר ההתחלתי של כל סט אשר יודפס בגודל בינוני במהדורה מפוארת יהיה בסך 85 ₪. יחד עם זאת פונה המכון לנדיבי עם ומקווה כי המחיר ירד עוד ועוד, עד שתהיה אולי אפשרות של חלוקת סטים בחינם למומנים מראש.

הזמנות ופרטים בטלפון: 0522-777-007

להתחזק בקדושת ארץ ישראל

השבוע, פרשת שלה, בה אנו קוראים על המרגלים, הוא השבוע המתאים ביותר לשוחח ולהתחזק בענין קדושתה של ארץ ישראל.

אין כאן חלילה כוונה לשמץ של ציונות, שהרי אין סתירה גדולה לקדושתה של ארץ ישראל מאשר הפיכתה לעניין של לאומיות ותרבות; והלא על אלה שעשו זאת ניבא רבינו הקדוש: "קדושת ארץ ישראל עכשיו בגלות, שהיא תחת יד הסטרא אחרא, ואין יכולת בקדושתה להתגלות" (ליקוטי מוהר"ן, טז).

גם על אלה המנפנים במצוות 'שוב ארץ ישראל' כביכול, כבר לימדנו רבינו הקדוש, שרק "מי שכוונתו לשמים באמת, שנוסע לארץ ישראל כדי לשוב על ידי זה לה' יתברך – תועיל לו ארץ ישראל מאד... אבל אם אין רצונו

כלל בשביל עבודת ה', לכלות הרע שלו – מזה יועיל לו ישיבת ארץ ישראל?! כי היא מקיאה אותו בבחינת 'כאשר קאה את הגוי' " (ליקוטי עצות, ארץ ישראל, י).

וכך סיכם זאת אחד מגדולי חסידי ברסלב בדור הקודם, רבי שמשון ברסקי: "אדם שארץ ישראל אינה חשובה

בעיניו ואינו מתכוון לקדושתה, אפילו כשהוא נמצא בארץ ישראל, כאילו לא היה בה" (עצות המבוארות, שם).

ארץ ישראל - מלבד שינויים קלים במזג האוויר וכיו"ב – דומה לכל מדינה אחרת. "כי באמת בדמות ותמונה, אין חילוק כלל בין ארץ ישראל ובין שאר מדינות, להבדיל".

כל זה למראית עין, אך "באמת היא מובדלת ומופרשת לגמרי משאר ארצות בכל עניינה ובהיותה. ואמר רבנו, זכרוננו לברכה, שארץ ישראל יש לה רקיע אחר משאר ארצות [?] וכמוכן בוזהר הקדוש פרשת תרומה". על אף שהיא דומה במראה לשאר הארצות, "אף על פי כן, היא קדושה מאד מאד בתכלית הקדושה עצומה ונוראה מאד" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, קטז).

לא רק שהיא קדושה ונעלה, אלא היא הארץ היחידה המתאימה לנו. "כי כל אחד מישראל, מגדול ועד קטן, יש לו איזה חלק בארץ ישראל, ושם חיינו, שם קדושתנו, שם ביתנו, שם ארצנו, שם אדמתנו, שם חלקנו, שם גורלנו. ובחזון לארץ אנהנו גרים, כאורח נטה ללון המתגולל בחוצות ובשווקים וברחובות, כי אין זה אדמתנו וחלקנו כלל. ועל כן נקראת חוץ לארץ, חוץ דייקא, כי בחזון אנו

עומדים, בחוץ ממש, ואין איש מאסף אותנו הביתה – עד אשר נבוא על אדמת הקדוש" (ימי מוהרנ"ת ח"ב, א).

הארץ הקדושה היא הארץ היחידה המתאימה ליהודי לחיות בה, ולעבוד בה את ה'. רק בה יכול האדם לחיות מתוך אמונה שלימה, להתפלל לה' בכל לבו ולחולל בתפילתו ישועות מעל דרך הטבע (ליקוטי מוהר"ן, ט). רק בה יכול יהודי להילחם עם יצרו ולהתעלות מדרגה לדרגה, ולהיות 'איש מלחמה' אמתי (ליקוטי מוהר"ן, כ).

גם את האור הגדול של צדיק האמת, אין אפשרות לקבל אלא בכוחה של הארץ הקדושה. וכביטוי החריף של רבי אברהם ב"ר נחמן: "כשם שאי אפשר לקבל את אורו של רבינו הקדוש אלא באמצעות תלמידו רבי נתן, כך אי אפשר לקבל את אורו של רבינו הקדוש אלא באמצעות ארץ ישראל!"

נשאלת השאלה: מה אמורים לעשות בני ארץ ישראל עם מידע נפלא זה? האם יש בדברים אלה רק כדי לגרות את יושבי חו"ל לכסוף לעלות לארץ?...
"מי שכוונתו לשמים באמת, שנוסע לארץ ישראל כדי לשוב על ידי זה לה' יתברך, תועיל לו ארץ ישראל מאד... אבל אם אין רצונו כלל בשביל עבודת ה', לכלות הרע שלו, מזה יועיל לו ישיבת ארץ ישראל?"

ובכן, יש בדברים אלה בראש ובראשונה קריאה נרגשת לכל יושבי הארץ, להיוודע אל האוצר העצום הפתוח לפניכם, לבל יבזבו את מגוריהם כאן לריק, אלא ינצלו זאת עד תום. וכאשר התבטא על כך רבי אברהם ב"ר נחמן: "יש לבוא לארץ ישראל כדי לעבוד בה את ה', ולא רק כדי לנשק שם את המזווה..."

אם אכן זכינו לגור כאן, נישמר אפוא לבלי להיחסף אחר ההרגשה החיצונית והחומרית, המשכיחה מאתנו את נוראות קדושת הארץ. נשנן שוב ושוב שאכן אותם הבניינים המוכרים לנו מירושלים או צפת, הם הם אלו הבניינים אשר הפליג רבינו הקדוש בגודל קדושתם וסגולתם.

שהרי כך התבטא רבינו הקדוש בפירוש – כאשר שאל אותו מוהרנ"ת מה כוונתו בהפלגותיו על קדושת ארץ ישראל – גער בו ואמר: "כוונתי כפשוטו: ארץ ישראל הזאת, עם אלו הבתים. היינו שכל כוונתי כפשוטו, שצריך כל איש ישראל לבוא לארץ ישראל הגשמי הזה, שמושב באלו הבתים והחצרות העומדים שם, בצפת וטבריה ושאר מקומות ארץ ישראל" (ימי מוהרנ"ת ח"ב, ב).

אשרי מי שמודע לעוצם קדושת הבנין שבו הוא גר, והגינה שבה הוא הולך, ומנצל אותה לזכות בה לאורו של רבינו הקדוש הקשור בקשר הדוק עם קדושת ארץ ישראל.

חוק. הלימוד היומני

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומני
שבת	סיון	ה"א	ה"ה	ה"א	עירובין
א	כג	ק.	קלו	קמו קמה	פה
ב	כד	ק:	קלו	קמט קנ	פו
ג	כה	קא.	קלח	קנא קנב	פז
ד	כו	קא:	קלט	קנג קנד	פח
ה	כז	קב.	קמ	קנה קנו	פט
ו	כח	קב:	קמא	קנו קנח	צ
ז	כט	קג.	קמב	קנט קס	צא

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
באררה"ב 02-8552121
מוקד הישועות 02-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעקי

מדוע אין שומעים את הניגון הנפלא?

ומפסקת מלראות הר גדול וכו'. אבל בקל יוכל לסלק המטבע מנגד עיניו, ותכף יראה החר הגדול ממנו".

"בהעברה בעלמא" וממש "בקל" ניתן להסיר את המחיצה החוצצת בפני האור הגדול. אין צורך לשרוף את העולם, צריכים רק להסיר אותו מנגד העיניים. אפשר לישון וגם לאכול, אך יש להזהר שהמיטה והשולחן לא יעמדו לנו נגד העיניים.

וכך היו מפרשים אנ"ש את המסופר בספר "סיפורי מעשיות" על בן המלך שסידר את הכסא של המלך: "...וכן המיטה, הבין שצריכין לנתקה קצת מן המקום שעומדת; וכן השולחן, צריכין גם כן לנתקו קצת, לשנות מקומו קצת... וכן כל הדברים, לסדר כולם בסדר הראוי. ואז התחילו כולם לנגן ניגון נפלא מאד" ("מעשה מן המלך והשפחה שנתחלפי").

בן המלך הבין, וגם נתן לנו להבין, שאם ברצוננו לשמוע את הניגון הנפלא, עלינו לנתק מעט את המיטה והשולחן ממקומם. לא לבערם הלילה, שהרי צריכים לשמור את השינה, ואסור גם להסתגף בתעניות. אך להזיזם ממקומם, שלא יתפסו את תשומת-לבנו.

וכשאכן נזיז מעט את המיטה והשולחן, יש סיכוי שנגשמע צלילים מהניגון הנפלא המתנגן על מיתרי הליקוטי מוהר"ן...

"הצדיקים מאירים תמיד, רק שהארץ, היינו העולם הזה, מפסיק מלראות אור הגדול שלהם. ואף שאורם גדול מאד, והעולם הזה כולו בכלל, הוא קטן ופחות מאד נגד אורם הגדול – עם כל זה, הוא מפסיק ומונע מלראות אורם. כמשל המטבע (ראה להלן). וכל זה מחמת שהעולם עומד בפני עיניו וחוצץ בפניו, עד שאינו יכול לראות אור התורה והצדיקים הגדול ממנו אלפים פעמים".

"ואמר בפירוש על עצמו, שאילו לא היה דור כזה - כאשר יודע כל אחד בעצמו פחיתות הדור הזה - לולא זאת, היה הוא זכרונו לברכה חידוש גדול בעולם. אך בעוונותינו הרבים, מחמת שלא היה הדור כדאי, נתעלם האור מאד ולא נתגלה ממנו אפילו כטיפה מן הים" (היי מוהר"ן, קמ).

מהי אם כן העצה? האם יש פתרון? העצה היא קלה ופשוטה:

"בהעברה בעלמא יכול להעביר העולם מנגד עיניו, ואז יוכה לראות אור הגדול של התורה והצדיקים שמאירין בכל העולמות כולם באור גדול מאד!"! ההסבר לכך הוא: "כי באמת אורם גדול אלפים ורבות פעמים מכל העולם הזה והבליו, רק שהעולם הזה עומד לפני עיניו, ואינו מניח אותו כלל להטות עיניו להסתכל למעלה על אור התורה והצדיקים, כמשל המטבע הקטנה, העומדת בפני העיניים

"שמעתי בשם הבעל שם טוב שאמר: 'אוי ואבוי, כי העולם מלא מאורות וסודות נפלאים ונוראים – והיד הקטנה עומדת בפני העיניים, ומעכבת מלראות אורות גדולים'" (ליקוטי מוהר"ן ח"א, קלג)

אוי ואבוי – זעק הבעל שם טוב – העולם מלא באור, ורק היד הקטנה היא זו שעומדת בפני העיניים, ומעכבת מלראות את האור הגדול – --

אנו נוטים לחשוב שהאורות הגדולים של הצדיקים נעלמו ונגנזו; לפני מאות שנים, במזיבוז או בעיירה ברסלב – אנו חושבים לפעמים – 'היה האור מאיר במלוא עוזו. אך היום נגזר האור בארצותינו ההיסטוריה, ולא ניתן לגלותו...'

אך טעות בדינו; האור קיים, "ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום". וכאשר הבטיח רבינו הקדוש מפורשות: "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח".

הן אמת שרבינו הקדוש "לא גילה אפילו כטיפה מן הים, כי היה סתום ונעלם מאד בתכלית ההעלם, ועדיין אורו הגדול סתום ונעלם מאד מן העולם, עד שיבוא משיח צדקנו במהרה בימינו, אז ידעו גדולתו ותפארתו" (היי מוהר"ן, רמג). אך אותה 'טיפה מן הים' שגילה, דייה כדי להאיר לכל העולם מאז עד היום.

מדוע אם כן קשה לנו לפעמים לראות אפילו את אותה טיפה? התשובה היא:

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי חיים פירך רוביניזון

התקדירו בעבים, והנאצים ימ"ש הגיעו לסאלץ, החרימו את טחנת-הקמח.

גם בהיותו במחנות הנאצים ימ"ש, בימי הסבל והתלאה, היה ר' בירך למשענת לאנשים רבים, שבורים ורצוצים. בתוך ההסתרה הנוראה תמך בהם ועודד אותם.

ר' בירך איבד בשואה את אשתו וילדיו. לאחר המלחמה התיישב בארצות-הברית, ושם פעל והפעיל למען האדרת שם רבינו והפצת דעת קדשו. בין פעולותיו הכבירות – תרם מהונו לקניית המגרש שעליו נבנה ביהמ"ד דחסיד ברסלב במונס.

הקים משפחה מחדש וזכה לראות צאצאים ההולכים בדרך התורה הקדושה ודבקים בדעת רבינו. נפטר בשבת-קודש פרשת שלה, כ"ח בסיון שנת תשנ"ה.

ובניהם רבי חיים בירך דן ואחיו הגדול רבי ישראל דוד הי"ד. אביהם רבי פנחס לא התנגד להתקרבותם. אדרבה, החל לומד אף הוא בספרי רבינו, ופעם אף אמר לבניו, שכשפתחו הגבולות, יסע עמהם יחד לאומן. כשנסודה באוסטרובצה ישיבת 'הלכתא נחמני' של חסידי ברסלב, והחסיד רבי יצחק ברייטר נתמנה בה למשגיח כללי, זכה רבי בירך לשמוע מפיו דיבורים חמים ממעיניו של רבינו.

וכך הוא מספר: "המח המושך היה כל כך גדול, שכל אחד היה משתוקק ומצפה כל היום עד הלילה, שיבוא ביחד עם רבי יצחק לשמוע ממנו דברי אלוקים חיים, דיבורים הנובעים מהנחל נובע. וגם אני בעצמי, הגם שהייתי עוד צעיר באותו זמן; אחר 'הגת תפילין' דיבר עימי הרבה, והלכתי עמו ליער על התבודדות. ופעם אחת רציתי לשמוע ממנו מה מדבר, לפי שבאמת אז לא ידעתי הרבה וכו' ולא שמעתי כלום, רק שמעתי אותם הדברים: 'רבינו של עולם! רבינו של עולם!', ואמר לי: 'לך הלאה קצת'."

לבם של האחים ר' בירך ור' ישראל דוד יקר להדפסת ספרי רבינו, ובשנת תרפ"א, בהיותם עדיין נערים צעירים, הדפיסו בלובלין בבית הדפוס של ר' לייבל פראמפעלער מחסידי ברסלב, את הספר הקדוש חיי מוהר"ן. כמו כן, ערכו עם חבריהם סעודות הילולא לרבינו ומוהר"ן.

לאחר נישואיו התגורר ר' בירך בעיירה סאלץ הסמוכה לאוסטרובצה, ומשם התכתב מדי שבוע עם חברו ר' משה'לה אוסטרובצר בחידושי תורה מספרי רבינו. כסאלץ היתה לר' בירך יחד עם שותף טחנת-קמח שממנה התפרנס. כששמי פולין

נולד באוסטרובצה שבפולין לאביו רבי פנחס רוביניזון, שהיה מחסידיו של האדמו"ר מסוכטוויב – רבי אלימלך יעקב יצחק רוביניזון מגוע 'היהודי הקודש' מפישיסחא.

נערים צעירים היו ר' בירך ואחיו ר' ישראל דוד, כשהחלו ללמוד בבית-המדרש הישן באוסטרובצה, כפי שנהוג היה באותם ימים בעיירות רבות ללמוד בביהמ"ד אברכים ובחורים יחידו.

בבית המדרש הישן של העיר ישב או ולימד אחד מגדולי גאוני פולין, רבי אברהם יצחק וויסאנד הי"ד, מי שהיה מבכירי תלמידי החפץ חיים. רבי אברהם יצחק התיישב באוסטרובצה לאחר נישואיו עם אחייניתו של הגה"ק רבי מאיר יחיאל האלשטוק האדמו"ר מאוסטרובצה, ומאז יצא שמו לפניו כגאון ובקי בכל מכמני התורה, ובעל הסברה נפלאה. הכל אהבוהו, ואבות השתוקקו שילמד את בניהם, כפי שכותב רבי בירך שהיה מתלמידיו: "ההורים וגם התלמידים היו שבעי רצון מהלימוד שנלמד. אני זוכר עוד שבזמן אחד היה לומד מסכת יבמות עם תוספות עד פרק 'הערל' דף ע', ובימיו השני היה לומד מסכת בבא קמא עם תוספות. הטעם עוד מונח בפי... כל יושבי ביהמ"ד הורגלו, שכאשר נתקלים בקושי בלימודם, יגשימו לרבי אברהם יצחק, והוא מאיר את עיניהם בהגנת הדברים.

רבי אברהם יצחק היה מקושר בעבותות אהבה ברבינו הקדוש הנחל נובע וברבינו המהורה. הוא התקרב לברסלב עוד בימי מגוריו בלודז, על ידי החסיד הנלהב רבי שלמה גבריאל. עם תלמידיו הצעירים, כמעט לא דיבר רבי אברהם יצחק בחסידות, אולם כשטבע של מי שנכנס לחנות בשמים שנדבק בו מהריח הטוב, התקרבו על ידו אברכים ובחורים רבים לדרוכו של רבינו

נקודה

בשמיים ניתבע במיוחד על התפילה, כי על ידה ניתן להגיע אל הכל

(עפ"י השתפכות הנפש יב)

תפילה של אם יהודיה

התחילה להתפלל להשם יתברך בדיבורים נוקבים שבקעו מעומק לבה השבור לרסיסים, המילים היו פשוטות ותמימות ללא שום מחיצה המפסקת, היא ביקשה מאת אביה שבשמים שיכמרו רחמיו על הילד החולה וישלח לו רפואה אמיתית ושלימה, שישאר בחיים.

תוך כדי תפילה הזדעקה, ובתמימותה ביקשה בפשטות: "אבא! ראה בצערי! ראה את הצער והייסורים העוברים על בני הקט ורפא אותנו, קח ממנו את החולי המר והקשה, שלא יהיו לו יותר שום ייסורים ומכאובים!!!"

הלילה עבר, ולמחרת עם שחר הגיע שוב רבי שמעון במרוצה לביתו של רבינו - אולי היום יפתחו עבורו רחמי שמים, והצדיק יוכל להשפיע רפואה שלימה לילדו.

כאשר רבינו הבחין בו, יצא לקראתו וענה ואמר בהתפעלות: "ראה נא כמה גדול כוחה של תפילה פשוטה; לאמיתו של דבר גזר דינו של הילד כבר היה חתום. אבל תמימותה של האם המסורה, התפילה היוקדת שנבעה מלב שבור - קרעו את גזר הדין! הדיבורים הפשוטים והאמיתיים בקעו את כל שבעת הרקיעים, הגיעו עד לכסא הכבוד ופעלו רפואה לילד החולה".

ומיד המשיך רבינו ובישר לרבי שמעון: "לא רק רפואה פעלה האם בתפילתה, אלא שמשמים הוסיפו לילד אריכות ימים ושנים!"

למותר לציין כי דבר מדבריו לא שב ארצה; הילד נרפא לחלוטין והארץ ימים, עד קרוב לגיל מאה!

מספר לו על הסכנה הגדולה המרחפת על חיי בנו. "אנא רבי קדוש!" - התחנן רבי שמעון - "עוררו רחמים על הילד הקטן שיתרפא במהרה וישאר בחיים!"

אבל למרבה הצער שום תגובה איננה מתקבלת מרבינו הקדוש. מאוחר יותר התברר כי רבינו ראה ברוח קדשו כי גזר דינו של הילד החולה כבר נחתם שלא לטובה, ואפילו בכוחו הגדול אין בידו כעת להושיט עזרה לתלמידו האהוב.

עם רדת הלילה חזר רבי שמעון לביתו כשכולו כואב ודואג, בפיו לא היו בשורות טובות לבני המשפחה. כתלמיד קרוב לרבינו, ידע את פשר הנהגתו, והעדיף שלא לספר על כך בבית.

ואילו האם המסורה יושבת במשך כל הלילה ואינה משה לרגע מעריסת הילד החולה. במשך הלילה מצבו לא הוטב כלל, להיפך, גם עין רגילה יכולה היתה להבחין כי הילד נאבק עתה עם מלאך המוות - - -

מי יכול לשער מה עובר בלבה של אם יהודיה כאשר עוללה מוטל על ערש דוי במצב חמור שכוה; האם ישיבה והתבוננה בנר הדועך וליבה חישב להשבר. וכך, בעודה יושבת ליד העריסה,

בבית משפחת קמינסקי שוררת בהלה גדולה, בנם הילד הקטן חולה, מצבו מתדרדר מאד עד שנוצר חיש לחיו. אבי הילד, רבי שמעון תלמידו ומשמשו של רבינו, אינו מאבד זמן, במקום להשאר בבית ולראות את הילד גוע, יוצא הוא לדרך בכדי לפקוד את ביתו של רבינו הקדוש, שכבר התפרסם בימים ההם כצדיק ופועל ישועות.

מאז ומתמיד הראה רבינו חיבה מיוחדת לתלמיד זה שהתקרב אליו בצעירותו ביום שבו נכנס רבינו לחופה; רבינו אף התבטא עליו כי שמו 'שמעון' מרמז על יראת חטאו הקודמת לחכמתו, שכן צירופי אותיות המילה 'שמעון' עולים "עון-מש", בהדגישו כי לא כל מי ששמו שמעון זוכה לדבר נשגב זה (שיחות הר"ן מ"ד). בהזדמנות מסויימת זכה רבי שמעון אף להציל את חייו של רבינו, כאשר העגלה בה נסע עמדה להתהפך ובמסירות נפש קפץ ועצר את העגלה. רבינו הכיר לו טובה והבטיח לו כי כמו שבעולם הזה זכה לשמשו, כך ימשיך לשמשו גם לאחר אריכות ימיו ושנותיו. היתה זו הבטחה נדירה ויוצאת דופן שאף התלמיד הנאמן מוהרנ"ת קינא בכך.

נכנס רבי שמעון לחדרו של רבינו, ובדמעות שלישי

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מי מתלמידי מוהרנ"ת טמונים בארץ ישראל?

תשובת הר"ר דוד דגן:

רבי יצחק בן מוהרנ"ת זצ"ל: עלה לארץ ישראל בשנת תרכ"ח ונפטר כעבור שנתיים בתר"ל בצפת. לפני כשלושים שנה התגלה ציונו סמוך לציון הבית יוסף זיע"א תוך כדי עבודת שיפוץ הקברים במקום.

רבי נתן ב"ר יהודה זצ"ל: עלה ארצה והתיישב בטבריה ושם נסתלק ונטמן. לפני ארבע שנים התגלה ציונו בבית החיים העתיק בטבריה, לא הרחק מחלקת תלמידי הבעש"ט זיע"א.

אביו - רבי יהודה לייב המכונה רבי לייב'לה ראובנס זצ"ל: היה מגדולי תלמידי מוהרנ"ת ומוזכר במכתב המתאר את הסתלקות מוהרנ"ת. עלה ארצה והתגורר בצפת ושם מנוחתו כבוד, כפי שכותב בנו רבי נתן במכתבו לרבי נתן טרוביצר מצפת: "תראה שילך מנין על קבר אבי ז"ל ביום הארציית להתפלל עלינו ועל אחינו ואחותינו ובנינו ובנותינו". (נתיב צדיק, קנב).

רבי אשר זעליג מטפליק זצ"ל: בנו רבי אלטר כותב בספרו 'מי הנחל': "אבי ואמי זקנתו נסעו מביתם לארץ ישראל וכו' ובאו לעיה"ק צפת תובכ"א ביום ו' עש"ק פרשת שלח אחר חצות היום, ט"ו ימים לחודש סיון שנת תרמ"ו". במקום אחר כותב: "אבי מורי הכ"מ שבק לן חיים בעיה"ק צפת בשנת השבעים לימי חייו, ביום ה' פרשת שמות, תשעה עשר יום לחודש טבת שנת תרנ"ח, ונקבר שם בעיה"ק צפת ונפטר בשם טוב אשר אין דוגמתו".

עוד מתלמידי מוהרנ"ת התגוררו בצפת, כמו רבי איצלה ב"ר אברהם דב מטולטשין זצ"ל, שלפי המובא ב"נתיב צדיק" קמד, גם נסתלק בצפת; רבי יחיאל מנדל זצ"ל: בעל 'שיר ידידות' וה'מפתחות', שלפי המובא ממכתבו של רבי ישראל קרדונר, נסתלק אף הוא בצפת; וכן רבי מאיר מטפליק זצ"ל ורבי נחמן מריבוצק זצ"ל, אך לא נודע מקום קבורתם.

נציין כאן כי בסמיכות לציון רבי לייב בעל היסורים זצ"ל, ישנה מצבה עתיקה, שבורה בחלקה העליון, ועליה הכיתוב: "... מבראסליב, נ' (נפטרה) ר"ח חשוון ש' (שנת) תר"י". לפי התאריך הקדום, לא מן הנמנע שמדובר באחד מתלמידי מוהרנ"ת, או אפילו מתלמידי רבינו שישבו בצפת.

לחידודא

חידה מס' 147

כמה פעמים נבנה ה"קלויז" באומן, ועל ידי מי?

הפתרון לחידה מספר 146

כמה פעמים מופיעה המילה 'צדקה' בתנ"ך?
- המילה 'צדקה' מופיעה חמש פעמים בתנ"ך.
(ליקו"מ ח"א, סז)

זכה בהגרלה לחידה מס' 145

יעקב גלבמן, בית שמש

בסך 50 ש"ח זכות קנייה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

להאמין לצדיק שעדיין יש לנו תקווה

הרב עופר ארו

כשאדם עומד להתפלל, הרי הוא מאמין באמונה שלימה שה' נמצא לידו ושומע את תפילתו. אם כן, מדוע אין מרגישים זאת בפועל? מדוע המוח מתחיל לשוטט או בעסקיו ובעניניו? הסיבה לכך, שהמוח אינו מאיר לתוך הלב את שהוא משיג; הלב אינו חי את שהאדם יודע בראש.

עיקר העבודה של הצדיקים היא, לתת לנו עצות איך לחבר את מחשבות המוח הרגשות הלב. שהרי סתם חידושי תורה, יכולים למסור גם "תלמידי חכמים שידין יהודאין", כמו שאומר רבינו בתורה כ"ח, וזה הסימן לדעת אם החידושים באים מהם, כאשר אי אפשר להוציא מהם עצה מעשית לעבודת ה'.

לא כן הצדיק, שהוא שורש נשמות ישראל, עיקר עבודתו להאיר את התורה ואת עבודת ה' לתוך הלב, כמו שכותב מוהר"ת: "משה רבינו המנהיג האמיתי, הוא הרחמן, פתח לנו אור הדעת". היינו, להדריך אותנו איך אנחנו גם כן זוכים להיות יהודים כשרים – ולא רק בחיצוניות.

רבינו אמר: "אני דומה להולך במדבר שרוצה לעשות ממדבר ישוב". רבינו רוצה לקחת לב שמם ולהפריח אותן. כי יכול אדם ללמוד אף את ספרי רבינו, אבל הלב אינו מאיר לו; האדם אינו מפנים כיצד לקיים את הדברים למעשה – זה מה שרבינו רוצה מאיתנו, להביא את העבודות הנלמדות על ידינו, לידי מעשה.

זה היה גלות מצרים, שכפי המבואר בספרים הדעת היתה אז בגלות. שהרי בני ישראל במצרים היו נכדי יעקב אבינו, ביניהם תלמידי חכמים עצומים, כמו שבט לוי שלא היו כלל בשעבוד ולמדו תורה; אהרן ומרים היו נביאים, היו להם השגות רבות בתורה; היו שם צדיקים גדולים מאד – אבל הדעת היתה בגלות.

הלב היהודי מאיר תמיד, הלב היהודי לקוח מעולם האצילות, ואי אפשר שלא יעבר באש קודש, אלא אם כן האדם חולה ה"ו. כך היו בני ישראל במצרים 'חולים', כי לא היה להם אור האמונה, ולהיפך – 'האירו' להם ארבעים ותשעה שערי הטומאה רח"ל.

כאשר משה רבינו בא להוציאם, לא בא אליהם עם השגות חדשות, אלא הביא להם מצוות מעשיות שיאירו להם בתוך הלב. אפס כי בני ישראל לא האמינו שאכן במצבם-הם, כאשר שקועים בעומק הטומאה, הם מסוגלים להגיע להשגות גדולות כאלו. העבודה של בני ישראל היתה אפוא להאמין במשה שאכן עדיין יש להם תקווה רוחנית.

זוהי גם העבודה שלנו, להאמין בצדיק שאכן עדיין יש לנו תקווה לעבוד את השי"ת באמת. כשאדם מאמין בזה, אינו זוכה רק לעבוד את ה' לפי דרגתו-הוא אלא גם זוכה להיפך למהות הצדיק, כמו שמבאר רבינו בתורה קכ"ט, שכאשר אדם מאמין בצדיק ורוצה להתקרב אליו, הרצון הראשון שלו צריך להיות להתקרב לה'; והשני – להאמין שע"י הקירבה לצדיק יכולים להתקרב לה', וגם אם קשה מאד לשבור את התאוות, הרי ע"י האמונה בצדיק האדם נעשה בבחינת "ארץ אוכלת יושביה", שנאכל אל הצדיק, ונהפך למהותו ממש.

(מסובך מתוך שיחתו של הרב עופר ארו שלי"א. ניתן להאזין לשיעור המלא במסגרת השפע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. עברית, שיחות וטאמרים, שיעור 26)

שיחות חולין של צדיקים

הצדיקים, גם כשהם מדברים לפעמים שיחות חולין, הם עובדים בכך עבודת ה' עצומה, מושם שבכך הם מקרבים לה' ומחזירים בתשובה את המון העם.

שכן גם אם דברי תורה כלבד יש בכוחם להחזיר בתשובה את הרשעים, כמו שאמר הקב"ה לישראל: "בראתי יצר הרע – בראתי תורה תבלין" (קדושין ל). וכמו שאמרו חז"ל שהמאור שבתורה מחזיר למוטב (פתחתא איה) – ככל זאת יש אנשים פשוטים ומגושמים שאם יאמרו להם בפירוש דברי תורה ומוסר, הם עלולים להתרחק יותר, בבחינת "לא זכה נעשית לו [התורה] סם מוות" (יומא עב). שכן מי שאינו ראוי, עלול להבין את דברי התורה בצורה מסולפת ולהתרחק על ידם מהשי"ת במקום להתקרב. לכן הצדיקים מדברים עם הרחוקים שיחות חולין מענייני העולם הזה, ובתוך הדברים הם מסתירים סתרי התורה, כך שנשמתם של השומעים מקבלת הארה לשוב להשי"ת מבלי שישתכנו בהתרחקות.

ענין זה מרומז בדברי משה רבינו: "עלו זה נגנב ועליתם את ההר" (במדבר יג), ופירש רש"י: "נגנב – פסולת ארץ ישראל".

לאמור, איך יוכו המון העם להתעלות? – על ידי "זה נגנב"; נגב – פסולת – שיחות חולין – של "זה" – הוא הצדיק, כמו שכתוב: "זה כל האדם" ועל כך דרשו חז"ל שכל העולם לא נברא אלא לצוות (= להתחבר) לזה – לצדיק (שבת ל).

כך יוכו ההמון ל"ועליתם את ההר". היינו, שיאיר בהם אור התורה הקדושה שמכונה "הר", כפי שאמרו חז"ל על הפסוק "ההר הטוב הזה והלבנון" – זה בית המקדש (גיטין טו); ובית המקדש הריהו מקור השפע של הדעת, ככתוב: "מי שיש בו דעת – כאילו נבנה בית המקדש בימיו" (ברכות לו).

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ה"א, פא)

ההרשמה למגוון מסלולי הקיץ בעיצומה!

דרך צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

לאן שתרצה לטוס בעולם הכל בטלפון אחד!

נתיבים טורס

סימול לחולין | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים											
<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל שלמה בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבן ישראל נתמן ה"ח</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אלעזר חיים ה"ח</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר בן ציון גרמן (מרים) ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל בלביא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי'</p> <p>מחנות</p> <p>הר"ר יוסף קדיש סאטם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה ויוכי הרבים יעמדו לזכרונם רוב נחת דקדושה</p>

נכספה נפשך לרבינו הק'?

מחירים מיוחדים לאומן החל מ- \$ 389

מגוון מסלולים < שירות אישי > ליווי והדרכה מקצועית < סדנאות חזק מרתקות > אש"ל מלא בזמנה גבוהה